

Evangelí de la Llibertat

Novembre 2018

N. 11

LA LLIBERTAT DELS FILLS DE DÉU

... la Jerusalem del cel és lliure, i és la nostra mare... germans, no som fills d'una esclava, sinó de la dona lliure... Crist ens ha alliberat perquè siguem lliures. Així, doncs, manteniu-vos fermes i no us deixeu sotmetre altra vegada al jou de l'esclavatge! ... vosaltres, doncs, que preteneu de ser justos en virtut de la Llei, us deslligueu de Crist i quedeu exclosos de la gràcia de Déu. Nosaltres, en canvi, gràcies a l'Esperit, confiem, en virtut de la fe, que es compleixi l'esperança que Déu dona als qui ha fet justos. Vosaltres, germans, heu estat cridats a la llibertat. Però mireu que aquesta llibertat no sigui un pretext per a satisfer els desigs terrenals. Més aviat, per l'amor, feu-vos servents els uns dels altres. En efecte, tota la Llei troba la seva plenitud en un sol precepte: *Estima els altres com a tu mateix...* ... els fruits de l'Esperit són: amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix. La Llei no és contrària a res d'això... No ens cansem de fer el bé; perquè, si no defallim, quan arribi el temps recollirem... (Gàl 4,9.31; 5; 6,9.14)

Aureli M. Escarré, abat i exiliat

El 21 d'octubre de 1968 va morir l'Abat Escarré; ara fa 50 anys. Des de Montserrat, fou promotor de la llengua i la cultura catalana i obrí el monestir a intel·lectuals opositors del règim franquista. El diari francès *Le Monde* li publicà una entrevista el 14 de novembre de 1963. El règim de Franco el va obligar a exiliar-se. Alguns fragments encara actuals del text:

El poble ha d'escollir el seu govern i ha de poder canviar-lo si ho desitja: això és llibertat. Necessita una llibertat de premsa, de sinceritat, d'informació... El govern no té dret a abusar del seu poder, ha de ser... un servidor del poble... Sempre m'he interessat... pels presos polítics, que amb la seva existència constitueixen un dels

aspectes més penibles del règim. La seva presència a les presons té relació directa amb la pau que el règim no ha assolit d'establir..., em preocupen aquest presos... que es troben incomunicats per haver seguit la seva consciència..... la referència a les minories ètniques... L'estat ha d'afavorir aquestes minories i la seva vida cultural: el règim dificulta l'expressió de la cultura catalana... Catalunya és una nació... Com tota minoria, tenim el dret de la nostra cultura, la nostra història i els nostres costums, que tenen una personalitat pròpia en el sí d'Espanya... El nivell de vida ha augmentat, però no el nivell cultural ni el sentit de respecte mutu. La falta de justícia social fa por... L'esdevenidor depèn de la manera com es resolgui el problema actual, que és un problema social, un problema de democràcia i de llibertat i, consegüentment, de justícia...

També la Pasqua a la política!

El missatge judeo-cristià és una crida a la llibertat: des d'allà de la Creació fins a la Pasqua de Resurrecció; pas de la mort a la vida, pas de l'esclavitud a la llibertat. El Baptisme ho actualitza. És el binomi Llei-Esperit. L'immobilisme-esclavitud de la Llei immutable a la Llibertat de l'amor que cerca el bé permanent dels ciutadans. La Llei només és útil si porta a l'amor alliberador. L'amor (que són els drets humans) està per damunt de qualsevol llei restrictiva de la dignitat humana. És des d'aquesta fe que fem la política els cristians. Una dignitat de pobles i individus que demana respecte a la llibertat i identitat personals. Les lleis s'adaptin, evolucionen, no als interessos ideològics i/o econòmics, sinó per fer real la llibertat democràtica de la voluntat popular. La política senti les demandes socials, doni expressió als nous reptes de la gent; tantes manifestacions de llibertats no poden deixar de ser escoltades!

J. Miquel Bailach G.

En retrobar la meua llibertat, trobo la meua cançó *(Frases gravada en pedra a Les Set*

Fonts a Sant Julià de Vilatorrada –Miquel Pallàs).

Déu creador de països i nacions

Déu, el Pare i Creador, que ha inscrit les seves lleis en els cors humans, és el Déu de la història; Ell fa camí amb tots els homes i amb tots els pobles i nacions, i n'és l'últim destí i acompliment. Per això podem afirmar que Ell ha comunicat els seus dons a tot el poble i que li ha plagut de tenir nacions: és Ell qui, en darrer terme, les ha fetes. Per tant, la varietat cultural, ètnica i lingüística s'endinsa en l'ordre constitutiu de la creació i, com a tal, ha de ser reconeguda i possibilitada. És cosa clara, doncs, que els estereotips, els prejudicis, la mesquinesa i el racisme envileixen la dignitat humana que prové de la mà del Creador i que cal contemplar en la seva varietat i diversitat... Per tant, podem i devem afirmar que, a través de l'aliança feta amb la humanitat en Jesucrist, Déu acull i escull com a «herència seva» cada una de les persones i cada un dels pobles, i la fidelitat a aquesta aliança fa que Ell esdevingui el seu Senyor i alliberador (Antoni M. Oriol, Dimensió transcendent del fet nacional).

Una Constitució tocable...

El retoc de la Constitució ja fou fet l'any 1982, quatre anys justos d'aquella Constitució tan evocada ara... La LOAPA, a l'article 4 instaura una prevalença absoluta del dret de l'Estat sobre les comunitats autònomes i contempla que l'Estat tingui dret a legislar sobre qualsevol matèria. Es reserva, també, que pot produir-se una presumpció d'invalidesa permanent de les lleis de les comunitats autònomes, encara que aquestes es dictin en el marc de les seves competències. El 30 de juny de 1982 la LOAPA fou aprovada... i l'oposició total de catalans i bascos. No. No s'entén com l'aparell de l'Estat espanyol encara evoca la Constitució com un dret intocable... (Assumpció Cantalozella, a El Punt Avui del 4 de maig de 2018, a la p. 4).

Ntra. Sra. de la Llibertat,
pregueu per nosaltres!

Amb la seva caritat maternal té cura dels germans del seu Fill que encara peregrinen i es troben en perills i angoixes, fins que siguin conduïts a la pàtria benaurada.

Per això, la Santa Verge és invocada en l'Església amb els títols d'Advocada, Auxiliadora, Ajuda i Mitjancera (LG 62).

Mare de Déu dels Àngels (amb l'ocell de l'Esperita i de la Llibertat a la ma) - Pere Serra, s. XIV, Catedral de Tortosa / MNAC

Notícies de Llibertat...

1 d'octubre. **Exposició** "55 urnes per la llibertat" a Art Santa Mònica de Barcelona, fins al 25 de novembre.

7 d'octubre. 15.000 persones formes una **cadena humana** entre 5 municipis del Gironès per commemorar l'1-O.

7 d'octubre. El conseller Puigneró registra una **queixa** a la defensora del poble europea perquè la Comissió Europea no s'hagi pronunciat per la censura de l'Estat a internet l'1-O.

7 d'octubre. Veïns de Sant Andreu de Palomar pinten i repinten un **mural** commemoratiu de l'1-O, després de ser esborrat varies vegades.

11 d'octubre. L'**actor** gallec Luis Tosar es pronuncia a favor dels presos i polítics exiliats.

13 d'octubre. Més de 17850 persones participen als **Cims per la Llibertat**.

14 d'octubre. **Homenatge** a Fossar de la Pedrera de Montjuich als republicans executats, empresonats o represaliats pel règim franquista.

16 d'octubre. **Caminada** amb llums al voltant del centre penitenciari de Puig de les Basses per solidaritzar-se amb l'exconsellera Dolors Bassa i tots els presos i exiliats.

16 d'octubre. El govern recupera la llei pel **vot electrònic** en unes eleccions al Parlament.

16 d'octubre. **Concentracions** de ciutadans al país per reclamar la llibertat de Jordi Cuixart i Jordi Sánchez amb motiu del primer aniversari de la seva presó preventiva.

16 d'octubre: **Música, poemes i globus** a municipis de Catalunya per demanar la llibertat de Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, en l'aniversari del seu empresonament.

16 d'octubre: Un grup d'eurodiputats es **congreguen** davant el Parlament Europeu per demanar la llibertat dels Jordi's.

17 d'octubre: S'anuncia la creació de l'**Oficina** de Drets Civils i Polítics per combatre la vulneració d'aquests drets.

18 d'octubre: El Congrés dels Diputats suprimeix de la llei electoral els números que prohibien **votar** a les persones amb discapacitat intel·lectual.

20 d'octubre: La Generalitat **promou** el Consell de les Dones.

20 d'octubre: L'associació Observadors per la Democràcia organitzen unes **jornades** sobre "Democràcia i drets", on es constata la seva regressió a l'Estat espanyol.

20 d'octubre: S'apadrinen **cadena**s per reivindicar la llibertat dels presos polítics al riu Onyar de Girona; els diners recollits seran destinats a les caixes de solidaritat.

21 d'octubre: **Conversa telefònica** entre Carles Puigdemont i Pablo Iglesias per parlar de la situació a Catalunya i la necessitat d'obrir espais de diàleg.

22 d'octubre: Fundació de la **Crida** a Manresa; per cercar la unitat d'acció per fer efectiva la República.

23 d'octubre: Creació del **Fòrum** Cívic i Social per al Debat Constituent, per fomentar el debat ciutadà per repensar el país; presidit per Lluís Llach; un òrgan obert a tothom.

24 d'octubre: L'Eurocambra prohibeix els productes que més contaminen: normes per al plàstic d'un sol ús (plats, gots, canyetes...).

24 d'octubre: El Govern i l'Estat acorden recuperar la llei d'habitatge suspesa pel Tribunal Constitucional.

26 d'octubre: S'estrena el **film** *El fotògraf de Mauthausen*; és la història de Francesc Boix, el fotògraf del camp de concentració, que va testimoniar l'horror nazi.

DECLARACIÓ DELS REPRESENTANTS DE CATALUNYA

Al poble de Catalunya i a tots els pobles del món.

La justícia i els drets humans individuals i col·lectius intrínsecs, fonaments irrenunciables que donen sentit a la legitimitat històrica i a la tradició jurídica i institucional de Catalunya, són la base de la constitució de la República catalana.

La nació catalana, la seva llengua i la seva cultura tenen mil anys d'història. Durant segles, Catalunya s'ha dotat i ha gaudit d'institucions pròpies que han exercit l'autogovern amb plenitud, amb la Generalitat com a màxima expressió dels drets històrics de Catalunya. El parlamentarisme ha estat, durant els períodes de llibertat, la columna sobre la qual s'han sustentat aquestes institucions, s'ha canalitzat a través de les Corts Catalanes i s'ha cristal·litzat en les Constitucions de Catalunya.

Catalunya restaura avui la seva plena sobirania, perduda i llargament anhelada, després de dècades d'intentar, honestament i lleialment, la convivència institucional amb els pobles de la península ibèrica.

Des de l'aprovació de la Constitució espanyola de 1978, la política catalana ha tingut un paper clau amb una actitud exemplar, lleial i democràtica envers Espanya, i amb un profund sentit d'Estat.

L'estat espanyol ha respost a aquesta lleialtat amb la denegació del reconeixement de Catalunya com a nació; i ha concedit una autonomia limitada, més administrativa que política i en procés de recentralització; un tractament econòmic profundament injust i una discriminació lingüística i cultural.

L'Estatut d'Autonomia, aprovat pel Parlament i el Congrés, i referendat per la ciutadania catalana, havia de ser el nou marc estable i durador de relació bilateral entre Catalunya i Espanya. Però va ser un acord polític trencat per la sentència del Tribunal Constitucional i

que fa emergir noves reclamacions ciutadanes.

Recollint les demandes d'una gran majoria de ciutadans de Catalunya, el Parlament, el Govern i la societat civil han demanat repetidament acordar la celebració d'un referèndum d'autodeterminació.

Davant la constatació que les institucions de l'Estat han rebutjat tota negociació, han violentat el principi de democràcia i autonomia, i han ignorat els mecanismes legals disponibles a la Constitució, la Generalitat de Catalunya ha convocat un referèndum per a l'exercici del dret a l'autodeterminació reconegut en el dret internacional.

L'organització i celebració del referèndum ha comportat la suspensió de l'autogovern de Catalunya i l'aplicació de facto de l'estat d'excepció.

La brutal operació policial de caire i estil militar orquestrada per l'estat espanyol contra ciutadans catalans ha vulnerat, en moltes i repetides ocasions, les seves llibertats civils i polítiques i els principis dels Drets Humans, i ha contravingut els acords internacionals signats i ratificats per l'Estat espanyol.

Milers de persones, entre les quals hi ha centenars de càrrecs electes i institucionals i professionals vinculats al sector de la comunicació, l'administració i la societat civil, han estat investigades, detingudes, querellades, interrogades i amenaçades amb dures penes de presó.

Les institucions espanyoles, que haurien de romandre neutrals, protegir els drets fonamentals i arbitrar davant del conflicte polític, han esdevingut part i instrument d'aquests atacs i han deixat indefensa la ciutadania de Catalunya.

Malgrat la violència i la repressió per intentar impedir la celebració d'un procés democràtic i pacífic, els ciutadans de Catalunya han votat majoritàriament a favor de la constitució de la República catalana.

La constitució de la República catalana es fonamenta en la necessitat de protegir la llibertat, la seguretat i la convivència de tots els ciutadans de Catalunya i d'avançar cap a un

Estat de dret i una democràcia de més qualitat, i respon a l'impediment per part de l'estat espanyol de fer efectiu el dret a l'autodeterminació dels pobles.

El poble de Catalunya és amant del dret, i el respecte a la llei és i serà una de les pedres angulars de la República. L'estat català acatarà i farà complir legalment totes les disposicions que conformen aquesta declaració i garanteix que la seguretat jurídica i el manteniment dels acords subscrits formarà part de l'esperit fundacional de la República catalana.

La constitució de la República és una mà estesa al diàleg. Fent honor a la tradició catalana del pacte, mantenim el nostre compromís amb l'acord com a forma de resoldre els conflictes polítics. Alhora, reafirmem la nostra fraternitat i solidaritat amb la resta de pobles del món i, en especial, amb aquells amb qui compartim llengua i cultura i la regió euromediterrània en defensa de les llibertats individuals i col·lectives.

La República catalana és una oportunitat per corregir els actuals dèficits democràtics i socials i bastir una societat més pròspera, més justa, més segura, més sostenible i més solidària.

En virtut de tot el que s'acaba d'exposar, nosaltres, representants democràtics del poble de Catalunya, en el lliure exercici del dret d'autodeterminació, i d'acord amb el mandat rebut de la ciutadania de Catalunya,

CONSTITUÏM la República catalana, com a Estat independent i sobirà, de dret, democràtic i social.

DISPOSEM l'entrada en vigor de la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República.

INICIEM el procés constituent, democràtic, de base ciutadana, transversal, participatiu i vinculant.

AFIRMEM la voluntat d'obrir negociacions amb l'estat espanyol, sense condicionants previs, adreçades a establir un règim de col·laboració en benefici de les dues parts. Les negociacions hauran de ser, necessàriament, en peu d'igualtat.

POSEM EN CONEIXEMENT de la comunitat internacional i les autoritats de la Unió Europea la constitució de la República catalana i la proposta de negociacions amb l'estat espanyol.

INSTEM a la comunitat internacional i les autoritats de la Unió Europea a intervenir per aturar la violació de drets civils i polítics en curs, i a fer el seguiment del procés negociador amb l'Estat espanyol i ser-ne testimonis.

MANIFESTEM la voluntat de construcció d'un projecte europeu que reforci els drets socials i democràtics de la ciutadania, així com el compromís de continuar aplicant, sense solució de continuïtat i de manera unilateral, les normes de l'ordenament jurídic de la Unió Europea i les de l'ordenament de l'estat espanyol i de l'autonòmic català que transposen aquesta normativa.

AFIRMEM que Catalunya té la voluntat inequívoca d'integrar-se tan ràpidament com sigui possible a la comunitat internacional. El nou Estat es compromet a respectar les obligacions internacionals que s'apliquen actualment en el seu territori i a continuar sent part dels tractats internacionals dels quals és part el Regne d'Espanya.

APEL·LEM als Estats i a les organitzacions internacionals a reconèixer la República catalana com Estat independent i sobirà.

INSTEM al Govern de la Generalitat a adoptar les mesures necessàries per fer possible la plena efectivitat d'aquesta Declaració d'independència i de les previsions de la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República.

FEM una crida a tots i cadascun dels ciutadans i ciutadanes de la República catalana a feros dignes de la llibertat que ens hem donat i a construir un Estat que tradueixi en acció i conducta les inspiracions col·lectives. Els legítims representants del poble de Catalunya:

Barcelona, 10 d'octubre de 2017